

AȘTEPTARE

De-o zi sau de două sau nouă aștept
Și nu știu de-i rău ori de-o fi înțelept
O vară senină cum n-a fost de drept
Câmpie-înroșită cu macii pe piept...

Și vremuri se duc și pieri-vor încet
Și suflet se stinge cu dorul discret
Și duse sunt toate-n tăcutul făget
Ce-n umbră ascunde suspin desuet...

.....

La margini de drum părăsit de poet
Se-întinde o zare închisă-n regret
Că n-am fost mai bun, mai ales, mai ascet
Și noaptea se lasă din ceruri încet...

Iar lanul de spicele galbene fiert
Se stinge și el și coboară-n inert
Când corbi se învârt în văzduhul incert
Să smulgă din piept suflet alb și deșert...

.....

Și-i liniște moartă-n curând și mă-îndrept
Spre albă lumină cu macii pe piept
Că sunt, că nu sunt, că voi fi înțelept
De-o zi sau de două sau nouă te-aștept...
